„...Tamsiu mišku apaugusioje Nemunėlio pakrantėje, netoli Velykionių, kur skarotos eglės savo šakas mirkydavo sraunioje tėkmėje, kur ajerynai ir meldynai niūniuodavo savo amžinai nesibaigiančią dainą, labai seniai ant aukšto kalno stovėjo baltais bokštais į padebesis įsirėmusi bažnyčia ir vienuolynas. Netoliese, pačioje gūdžiausioje miško tankmėje, įsikūrė savo buveinę velnias..."

Būtent taip prasidėjo legenda, kurią išgirdo 5-8 mokiniai penktadienį pėsčiomis atėję nuo mokyklos iki Velniapilio. Čia jiems buvo organizuotos įvairios veiklos, kurių tikslas buvo ne tik pabūti gamtoje, tačiau ir per įvairias veiklas pasitikrinti savo biologijos, eiliavimo, gamtos apsaugos, saugaus žygio vieškeliu bei komandinio darbo žinias bei gebėjimus. Pagal užduotis mokiniai fotografavosi prie aukščiausio medžio, miške ieškojo kažko minkšto, apvalaus, kieto, tiesaus ar valgomo, komandoje kūrė eiles, panaudodami penkis žodžius iš esamos aplinkos bei atliko kitas komandines užduotis. Po refleksijos visi buvo pakviesti pietų prie laužo. Dešrelių kepimas- dar viena atrakcija miške.

AČIŪ mokytojai Audronei G. už „gamtines" užduotis, mokytojai Sandrai B. už Velniapilio legendą, mokytojai Rimai M. už judrią refleksiją, mokytojoms Irenai M. ir Rimai Z. už teisėjavimą ir mokytojams Alfredui B. ir Eimučiui L. už laužą.